

[Weikop.]

Da jeg således hverken kan stemme for flertallets eller mindretallets forslag, har jeg fremsat mit eget ændringsforslag udenfor betænkningen. Mit forslag åbner adgang for kommunerne til at gennemføre fri hyreret eller delvis fri hyreret, med andre ord: hyreret i det omfang, forholdene måtte betinge. Det er vist ret åbenbart, at forholdene i Hobro eller Svendborg er noget anderledes end forholdene i København. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i mange byer vil være muligt at indføre fri hyreret fra den ene dag til den anden, medens der i andre byer måske må en overgangstid til, en vis tilpasningsperiode.

Jeg tror, at en pludselig overgang til fri hyreret her i København vil føre adskillige vanskeligheder med sig, som jeg i hvert fald ikke helt kan overse. Mit forslag åbner derfor adgang til at prøve sig frem, således at man, uden at der opstår ubehageligheder for publikum, kan nå frem til fri hyreret, hvis forholdene taler derfor. Der er erfaringsmæssigt bestemte dage, perioder og måneder, hvor droskeejerne er ude af stand til at klare kørslen på tilfredsstillende måde. Efter mit forslag kan kommunalbestyrelserne bemyndige politiet til at lade alle forskriftsmæssige køretøjer tage hyre i disse perioder og derved sætte hele vognparken ind til betjening af publikum. Med den rette organisering vil det altid være muligt at sætte alle køretøjer ind til dækning af behovet og derved netop fjerne det irritationsmoment, der er tale om, og som fremkaldes ved, at man ser en vogn køre tom forbi i de perioder, hvor alle er enige om at alle vogne burde have lov til at tage tur.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen mente, at det forslag, jeg her har fremsat, ikke havde så meget med liberalisme at gøre; jeg forstod nærmest, at jeg svigtede mine liberale idealer. Ja, jeg må nu sige, at der er også andre hensyn at tage her. Jeg har forstået på alle de øvrige ordførere, at man først og fremmest skal tage færdselsmæssige hensyn i denne sag. Jeg erkender, at jeg er liberalist; jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg sommetider kan hamle op med det ærede medlem frk. Helga Pedersen, også med hendes parti i så henseende; jeg tror i alt fald ikke, at man endnu har fundet noget

punkt, hvor jeg er en dårligere liberalist end det ærede medlem frk. Helga Pedersen.

Det kan godt være, at det ærede medlem mener, at mit standpunkt her ikke er så liberalt, men der er jo forskellige opfattelser af dette begreb netop i færdselsmæssig henseende. Jeg ved ikke, om det ærede medlem vil sige, at f. eks. „Berlingske Aftenavis“ er en særlig protektionistisk avis. Jeg synes, det er en liberal avis; jeg synes, det er en avis, der kæmper for friheden. Jeg skal læse, hvad der har stået i „Berlingske Aftenavis“ den 14. april i år i en artikel, der omtaler hele forholdet med lillebilerne i København. Efter at man har omtalt, at det ville være til den største gene for den øvrige færdsel, hvis lillebilerne skulle køre rundt i gaderne og kapre kunder eller holde og kapre, skriver man — jeg beder om formandens tilladelse til at citere et par linier —:

„Og alt dette vil man gøre af hensyn til nogle forældede dogmer om næringsfrihed, medens man gør droskevæsenet til en politisk katebald uden hensyn til konsekvenserne. Det er i sandhed et kønt udslag af folkestyre.

En lignende ordning med fri droskenæring prøvedes i Berlin en tid efter den første verdenskrig, og det førte hurtigt ud i det store kaos. Vi ved, at det vil gå ligesådan her, hvis man virkelig vover dette eksperiment.“

Se, jeg læser med stor interesse, hvad der står rundt omkring, og jeg forstår også, at færdselsudvalget har læst, hvad der er sket i udlandet, ja, endog i Moskva. Jeg lærer også noget af det, jeg læser, jeg tager det i hvert fald ind i min vurdering. Men det forstår jeg at det ærede medlem frk. Helga Pedersen ikke gør; man skal være liberalist, og når det drejer sig om færdsels-hensyn, skal man lade dem vige til fordel for liberalismen.

Jeg tror, at en pludselig overgang til fri hyreret i København vil føre adskillige vanskeligheder med sig, og at man derfor skal være noget varsom dermed. Men jeg tror også, man skal gøre sig klart, at ligegyldigt hvilken ordning der træffes, vil det aldrig blive muligt, hvor stor en liberalist man end er, at tilfredsstille alle med vogne i dårligt vejr eller ved særlige lejligheder,